

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2022/115 van 9 december 2022

INLEIDENDE SAMENVATTING

Trefwoorden

Bilaterale overeenkomst België-Tunesië – Afzien van terugvordering

De uitbetalingsactor besliste tot terugvordering van een bedrag van 7.296,85 EUR voor de periode 01.01.2019 – 31.07.2021.

Volgens de verwerende partij had de verzoeker voor die periode slechts recht op Groeipakket ten belope van het (lagere) bedrag voorzien in de bilaterale overeenkomst België-Tunesië.

De verwerende partij meent dat enkel het bedrag van de bilaterale overeenkomst kon worden toegekend aangezien het kind van de verzoeker in Tunesië woont.

De verzoeker richtte aan de Geschillencommissie een aanvraag om af te zien van terugvordering in het kader van deze terugvorderingsbeslissing.

Het secretariaat van de Geschillencommissie bezorgde de aanvraag om af te zien van terugvordering aan de verwerende partij aangezien het onderzoek niet behoort tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie (cf. artikel 103, §2 *juncto* artikel 104 Groeipakketdecreet).

Vervolgens diende de verzoeker een nieuwe klacht in bij de Geschillencommissie ('demande de remise de dette').

Uit navraag bij de verwerende partij bleek dat deze besliste dat niet kan verzaakt worden aan de terugvordering omdat de verzoeker niet te goeder trouw zou zijn.

Volgens de verwerende partij zou de verzoeker op de formulieren steeds verklaard hebben dat zijn zoon in Frankrijk verblijft en zou verzoeker pas naderhand voor het eerst en op vraag van de verwerende partij gepreciseerd hebben dat zijn zoon in Tunesië verblijft.

De verzoeker stelt dat hij sinds 2018 jaarlijks aan de verwerende partij een bewijs van schoolinschrijving in Tunesië heeft bezorgd; op het formulier E402 verklaarde hij eveneens dat zijn zoon in Tunesië was. Verzoeker meent dat verwerende partij onterecht stelt dat hij haar nooit zou geïnformeerd hebben over de aanwezigheid van zijn zoon in Tunesië. Hij meent daarom dat zijn goede trouw dient te worden erkend.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat gelet op het bedrag van het debet de artikelen 14 en 15 BVR Rechten en plichten begunstigden (kwijtschelding van geringe bedragen) in casu niet van toepassing zijn.

Ook artikel 16 BVR Rechten en plichten begunstigden (onmogelijkheid van kwijtschelding ingeval van fraude) blijkt niet van toepassing te zijn: de verwerende partij maakt hier alleszins geen melding van, vermeldde in de terugvorderingsbrief niet de vijfjarige verjaringstermijn van toepassing bij fraude en

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2022/115

9 december 2022

REPERTORIUMNR. GC/22/A0134

INZAKE : De heer, wonende te:
..... (FRANKRIJK);

- Verzoeker –

TEGEN :

.....
.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek d.d. 4 februari 2022 ingediend bij de Geschillencommissie¹ met de vraag om af te zien van de terugvordering van het door verwerende partij per beslissing d.d. 28 september 2021 teruggevorderde bedrag;

Gelet op het onderzoek van voormelde aanvraag om af te zien van terugvordering door de verwerende partij en de beslissing d.d. 10 maart 2022 dat er niet kan worden afgezien van de terugvordering;

Gelet op het verzoek d.d. 8 juni 2022, 23 juni 2022 en 4 juli 2022 ingediend bij de Geschillencommissie tegen de beslissing van de verwerende partij om niet af te zien van de terugvordering;

Gelet op de beslissingen d.d. 9 maart 2022 en 21 juni 2022 van de Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) ingevolge de klacht van verzoeker d.d. 24 februari 2022 en 8 juni 2022;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 2 november 2022 waarbij aan de verzoeker de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 9 december 2022 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat de verzoeker verwittigde dat hij niet zou aanwezig zijn op de zitting van 9 december 2022;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 9 december 2022;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

De verzoeker (Belgische nationaliteit) is volgens de beschikbare gegevens in de databank KRING sinds 10.09.2018 gedomicilieerd te (Frankrijk). Verzoeker is er gedomicilieerd samen met zijn vrouw, mevrouw, en hun kinderen: (°... 2001), (°... 2012) en (°... 2014).

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Per brief d.d. 28.09.2021 besliste de verwerende partij tot terugvordering van een bedrag van 7.296,85 EUR voor de periode 01.01.2019 – 31.07.2021. Volgens de verwerende partij had de verzoeker voor die periode slechts recht op Groeipakket ten belope van het (lagere) bedrag voorzien in de bilaterale overeenkomst België-Tunesië. De verwerende partij meent dat enkel het bedrag van de bilaterale overeenkomst kon worden toegekend aangezien het kind in Tunesië woont. In concreto werd er door verwerende partij tijdens de betwiste periode gezinsbijslag toegekend ten belope van 8.180,73 EUR terwijl er slechts recht was op de bedragen van het bilateraal akkoord (ten belope van 883,88 EUR). Verwerende partij besliste daarom het verschil terug te vorderen voor een bedrag van 7.296,85 EUR (8.180,73 EUR - 883,88 EUR = 7.296,85 EUR).

De beslissing d.d. 28.09.2021 van de verwerende partij stelt met name als volgt:

“(...) habite depuis le 01.08.2018 en Tunisie en vous habitez en France. De ce fait, vous avez droit au montant bilaterale entre Tunisie et Belgique jusqu’au mois de juillet 2021.

Parce que vous habitez en France et vous avez un pension à partir du 01.08.2021, vous n’avez plus droit depuis le 01.08.2021.

Vous avez reçu par erreur un montant de 7296,85 EUR pour la période 01/01/2019 – 31/07/2021.

Nous nous trouvons donc dans l’obligation de récupérer ce montant.

Nous demanderons à la CAF de récupérer ce montant par tranche de % pour notre compte. Si ce montant ne peut être retenu ou s’il reste un solde impayé par la suite, nous vous contacterons. (...)”

In de brief van verwerende partij werd verder vermeld dat een aanvraag om af te zien van terugvordering kan worden ingediend.

De verzoeker richtte per brief d.d. 04.02.2022 aan de Geschillencommissie een aanvraag om af te zien van terugvordering in het kader van deze terugvorderingsbeslissing.

Het secretariaat van de Geschillencommissie bezorgde de aanvraag om af te zien van terugvordering aan de verwerende partij aangezien het onderzoek niet behoort tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie (cf. artikel 103, §2 *juncto* artikel 104 Groeipakketdecreet).

Per e-mail d.d. 08.06.2022 diende (.....)) namens verzoeker een nieuwe klacht in bij de Geschillencommissie. Bij het mailbericht was een brief d.d. 08.06.2022 ‘demande de remise de dette’ van de verzoeker gevoegd.

Uit navraag bij de verwerende partij bleek dat deze per e-mail d.d. 10.03.2022 besliste dat niet kan verzaakt worden aan de terugvordering omdat de verzoeker niet te goeder trouw zou zijn. Volgens de verwerende partij zou de verzoeker op de formulieren steeds verklaard hebben dat in Frankrijk verblijft en zou verzoeker pas naderhand voor het eerst en op vraag van de verwerende partij gepreciseerd hebben dat in Tunesië verblijft.

De verzoeker stelt dat hij sinds 2018 jaarlijks aan de verwerende partij een bewijs van schoolinschrijving van in Tunesië heeft bezorgd; op het formulier E402 verklaarde hij eveneens dat zijn zoon in Tunesië was. Verzoeker meent dat verwerende partij onterecht stelt dat hij haar nooit zou geïnformeerd hebben over de aanwezigheid van zijn zoon in Tunesië. Hij meent daarom dat zijn goede trouw dient te worden erkend.

3. Standpunt van verzoeker:

- grieven geformuleerd per brief d.d. 8 juni 2022:

“(…)

Objet : Demande de remise de dette – Commission de recours amiable.

Madame, Monsieur,

Je viens vers vous concernant la dette que j'ai à et pour laquelle la CAF me retire chaque mois la totalité de mes prestations.

Je ne comprends pas cette décision car la Belgique a conclu un accord bilatéral avec la Tunisie et m'avait dit que de ce fait je pouvais continuer de percevoir les allocations pour mon fils, résidant en Tunisie pour ses études. Cependant me demande maintenant de rembourser la totalité des sommes perçues. Je n'arrive pas à avoir de réponse de leur part à ce sujet et cette situation est très compliquée à vivre pour moi. D'autant que je dois traiter avec la caisse flamande. J'ai reçu un courrier de leur part que je vous joins. Ce courrier m'indique que j'avais le droit au montant bilatérale Tunisie / Belgique jusqu'au 31/07/2021. D'après le courrier, vivant en France depuis le 1er aout 2021 et ayant une pension je n'avais plus le droit au versement de l'allocation à compter du 01/08/2021. Seulement on me demande dans la phrase d'après de rembourser du 01/09/2019 au 31/07/2021. Je ne comprends pas et je ne trouve personne à même de me renseigner malgré mes appels et mes courriers. Est-ce que vous seriez en mesure de votre côté de m'expliquer ce que l'on me reproche et de me dire pourquoi je n'avais finalement pas le droit à cette allocation dans le cadre des accords bilatéraux avec la Tunisie ? Car j'ai l'impression que ce trop-perçu est une erreur mais je n'arrive pas à me faire entendre.

Par ailleurs dans le cas où je devrais effectivement rembourser la totalité des sommes perçues serait-il possible d'échelonner les remboursements différemment ?

En effet à ce jour la CAF reverse chaque mois la totalité des APL et des allocations familiales qui me sont attribués à Hors j'ai deux enfants de 8 et 10 ans et notre situation financière est très compliquée. Serait-il possible de ne pas nous retirer la totalité des prestations mais seulement une partie ?

Je peux si besoin vous joindre l'attestation de résidence de mon fils en Tunisie et son attestation de scolarité.

Pourriez-vous étudier pourquoi en tant que résident Belge sur la période concernée je n'avais pas le droit à l'accord bilatéral car lorsque je vais sur le site de je trouve bien l'information suivante :

« Chaque enfant domicilié en Belgique a droit au Groeipakket ou aux allocations familiales. Si vous, en tant que parent, travaillez ou habitez en Belgique et que votre enfant réside à l'étranger, vous pouvez toujours avoir droit au Groeipakket ou aux allocations familiales dans certaines situations grâce aux accords bilatéraux entre la Belgique et plusieurs pays européens et non européens (Bosnie-Herzégovine, Kosovo, Monténégro, Macédoine du Nord, Serbie, Algérie, Israël, Maroc, Tunisie, Turquie). »

Je vous remercie beaucoup pour votre aide car cette situation est très complexe, vraiment difficile à comprendre, et je suis seul dans mes démarches.

Merci pour votre attention et pour votre aide,

(...)"

- grieven geformuleerd per brief d.d. 4 juli 2022:

"(...)

pour faire suite au courrier reçu nous souhaitons porter à votre attention que a fourni chaque année à le certificat de scolarité de son fils en Tunisie depuis 2018. En effet le certificat devait être fourni pour obtenir le paiement.

Par ailleurs il complétait également le formulaire E402 dans lequel il indiquait bien que son fils était en Tunisie. Il n'a pas retrouvé la copie du document envoyé en 2018 mais peut fournir celle de 2019. Cela montre bien que se trompe lorsqu'ils déclarent ne jamais avoir été informés de la présence d'..... en Tunisie. C'est pourquoi voudrait que sa bonne foi soit reconnue.

Je vous joins la copie du formulaire E402 qu'il a en sa possession ainsi que les certificats de scolarité qu'il a envoyé chaque année depuis 2018.

(...)"

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Ongunstige beslissing van de verwerende partij per e-mail d.d. 10.03.2022 inzake de aanvraag om af te zien van terugvordering:**

"(...) Nous recevions par le 'Geschillencommissie' votre lettre du 04.02.2022 avec laquelle vous sollicitez pour revoir votre dette ouvert.

Nous ne pouvons pas donner une suite favorable à votre demande vu que vous n'êtes pas en toute bonne foi.

Vous résidez en France depuis le 31.07.2018.

Sur tous les documents nécessaire, bien signé par vous et par la commune, vous avez déclaré toujours qu'..... réside en France.

Vous nous n'avez jamais informé qu'..... réside en Tunisie.

Vous avez apporté des précisions pour la première fois au début de 2020 et à la demande de

Cependant vous étiez bien au courant que c'était obligatoire de communiquer le plus rapidement possible et spontanément les modifications dans votre situation familiale ou professionnelle ou dans celle de vos enfants.

L'indu ne peut pas être revoir et c'est à vous de le repayer.

Solde ouvert: 6.661,24 EUR. (...)"

- **E-mail d.d. 10.06.2022 van verwerende partij aan het secretariaat van de Geschillencommissie:**

“(…) Wij hebben het dossier van onderzocht en hebben op 10 maart 2022 de beslissing genomen dat begunstigde niet als ‘te goeder trouw’ kan worden aanzien en dus niet in aanmerking komt voor een kwijtschelding schuld.

Uit de gegevens in het dossier, zowel het oude federale dossier als het dossier binnen het Groeipakketdecreet, blijkt dat nooit werd geïnformeerd over het feit dat het kind in Tunesië verbleef.

- *Op alle documenten E401 die wij mochten ontvangen, staat het kind als zogezegd gedomicilieerd in Frankrijk. Ook al werd het document E401 ingevuld door de burgerlijke stand van hun gemeente op basis van andere documentatie die betrokkene hen voorlegde; betrokkene heeft nagelaten aan de burgerlijke stand te vragen om het kind er niet op te vermelden.*
- *Op de documenten p12 die betrokkene meermaals ondertekende wordt steeds gevraagd om alle wijzigingen in de gezins- en/of professionele situatie te melden. Betrokkene heeft nooit op de hoogte gebracht. Het is pas op onze expliciete vraag in februari 2020 dat betrokkene meedeelde dat het kind in Tunesië woont en niet in Frankrijk.*

Wij willen u ook medelen dat via klacht@groeipakket.be ook een klacht mocht ontvangen van betrokkene waarin hij vraagt om het inhoudingspercentage dat nu in Frankrijk wordt gehanteerd, te wijzigen. is hiermee akkoord gegaan en vraagt aan de uitbetalingsactor in Frankrijk om over te schakelen naar inhoudingen aan 50%. (...)”

- **Bij e-mail d.d. 14.11.2022 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“(…) Naar aanleiding van uw brief bezorgen wij u ons administratief dossier en geven wij u de feiten en ons standpunt weer.

De feiten

In maart 2019 doet betrokkene een aanvraag voor de gezinsbijslag voor zijn kinderen:

- (° 2001)
- (° 2012)
- (° 2014)

Alle gezinsleden verbleven in Frankrijk op De vader ontvangt een ziektevergoeding vanuit België.

Aangezien we gezin in Frankrijk verblijft en er een kind ouder dan 18 jaar is, wordt er een E402 gestuurd om te laten invullen door de onderwijsinrichting waar het kind studeert.

Op 15 januari 2020 ontvangen we de ingevulde E402. Deze werd door de school ondertekend op 25 november 2019. Uit deze ingevulde E402 blijkt dat in Tunesië studeert. In augustus 2020 ontvangen we een bewijs dat zijn zoon wel degelijk in Tunesië verblijft, alsook het adres waar hij woonachtig is en de bevestiging dat hij bij zijn moeder in Tunesië woont.

Vanaf augustus 2021 wordt de gezinsbijslag voor in beraad gehouden aangezien de vanaf 01 augustus 2021 zowel een Belgisch als een Frans pensioen geniet. Hierdoor is er slechts een land bevoegd om de gezinsbijslag toe te kennen en dat is het woonland Frankrijk.

In oktober 2021 wordt het dossier geregulariseerd : over de periode van 01 januari 2019 tot 31 juli 2021 is er slechts recht op het bedrag dat van toepassing is in het Bilateraal akkoord tussen België en Tunesië. Er werd over deze periode een debet ten bedrage van 7296,85€ opgemaakt, zijnde het verschil tussen de bilaterale bedragen en de bedragen die van toepassing zijn in de AKBW .

Wij ontvingen een aanvraag tot kwijtschelding van een schuld. Deze werd onderzocht. Wij kunnen een kwijtschelding van een schuld slechts in zijn geheel beschouwen. Aangezien betrokkene bij zijn eerste aanvraag in maart 2019 niet heeft meegedeeld dat in Tunesië verbleef, kunnen we hem niet als te goede trouw beschouwen en kunnen we dus ook geen kwijtschelding van de schuld toestaan . Deze beslissing werd op 10 maart 2022 aan betrokkene meegedeeld en aan de Geschillencommissie op 10 juni 2022.

Tegen deze beslissing gaat betrokkene in beroep.

In rechte:

Uit het verzoekschrift blijkt dat hij onze weigering tot kwijtschelding van de schuld betwist. Betrokkene stelt dat hij de uitbetalingsactor op de hoogte bracht van het feit dat in Tunesië verbleef. (zie E402 bijlage bij het verzoekschrift).

In februari 2020 ontvangen wij deze E402 waaruit blijkt dat in Tunesië studeert.

Bij de aanvraag dd maart 2019 heeft hij ons niet op de hoogte gebracht dat in Tunesië verbleef. Pas in februari 2020 ontvangen wij een E402 die door een Tunesische school is ingevuld. Op de E401 en P12 maakt de geen melding dat zijn zoon in Tunesië verblijft. Ook niet op de documenten die wij na februari 2020 ontvingen. Deze documenten werden bijgevoegd bij onze mail van 10.06.2022.

In oktober 2021 maken wij het debet op over de periode van 01 januari 2019 tot 31 juli 2021 ten bedrage van 7296,85€. Aangezien hij de reden van het debet niet betwist, gaan we hier niet dieper op in.

Ten onrechte betaalde gezinsbijslag moet teruggevorderd worden, zelfs wanneer de sociaal verzekerde ten onrechte de gezinsbijslag ten gevolge van een fout van de uitbetaler. Voor de terugvordering van de onverschuldigde bedragen geldt een verjaringstermijn van 3 jaar.

Artikel 103 van Groeipakketdecreet

§1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Aanvraag kwijtschelding van de schuld.

Zoals uit het voorgaande blijkt heeft betrokkene pas in februari 2020 de uitbetalingsactor op de hoogte gebracht van de verblijfplaats van Aangezien wij voor de kwijtschelding van de schuld, het debet in zijn geheel moeten beschouwen, kunnen wij niet stellen dat betrokkene ter goede trouw was, aangezien een onvolledige verklaring heeft afgelegd in februari 2019.

Toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021- aangepaste versie van 26 oktober 2021- vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure punt 5.3

5.3. Afzien van terugvordering op vraag van de ontvanger

De ontvanger aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dergelijk verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de ontvanger met daarbij een formulier waarop de ontvanger de bestaansmiddelen van zijn gezin kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan toevoegen. Het is op basis van dit formulier dat de uitbetalingsactor beslist of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet. De informatie waarover de uitbetalingsactor reeds beschikt, moeten niet opnieuw worden aangeleverd.

Het verzoek kan alleen ingewilligd worden als de ontvanger:

- te goeder trouw is én;*
- zich in een onzekere financiële situatie bevindt.*

5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding' en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is*

Conclusie:

De vordering van betrokkene is ongegrond

Onze beslissing is volledig genomen conform de vigerende wetgeving.

(...)”

5. Beslissing/standpunt Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket):

De Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) formuleerde op 21.06.2022 het volgende antwoord ingevolge de klacht van verzoeker d.d. 08.06.2022:

“Naar aanleiding van de e-mail van op 24 februari 2022 en 8 juni 2022 betreffende de terugvordering van je Groeipakket startte ik een bemiddelingsdossier op.

Wanneer een gezin buiten Vlaanderen maar binnen een EG-lidstaat woont en één van de ouders werkt binnen Vlaanderen, kan op grond van deze tewerkstelling een recht op het Vlaamse Groeipakket (nieuwe benaming van de Vlaamse gezinsbijslag) worden onderzocht bij toepassing van de geldende EG-reglementering.

Volgens art.68 V883/2004 EG 'prioriteitsregel bij samenloop', is indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van rente (bv. een pensioen), en ten slotte de rechten op grond van de woonplaats.

Van zodra één van beide ouders prestaties levert in het woonland zal het woonland bij voorrang bevoegd zijn om de gezinsbijslag uit te betalen.

Het bilateraal akkoord tussen België en Tunesië stelt dat werknemers of zelfstandigen of gelijkgestelden, tewerkgesteld in België en van wie de kinderen worden opgevoed in Tunesië, recht hebben op gezinsbijslag ten laste van de Belgische wetgeving. De werknemer, werkloze of gerechtigde op een pensioen/rente mag de Tunesische of de Belgische nationaliteit hebben, staatloze of vluchteling zijn die erkend is door één van de verdragsstaten.

Er is geen verblijfsvoorwaarde voor pensioengerechtigden als het pensioen uit een uitsluitend Belgische loopbaan voortvloeit (zij mogen in eender welk land verblijven). Pensioengerechtigden op

basis van de Belgische en Tunesische wetgeving (gemengde loopbaan) worden aan de verblijfsvoorwaarde in België onderworpen (zij moeten in België verblijven).

De gezinsbijslag wordt betaald aan de persoon die het kind opvoedt in het verblijf land. De gezinsbijslag wordt enkel betaald voor de eerste vier kinderen van het gezin. Recht tot 16 jaar of 25 jaar (indien lessen gevolgd onder de voorwaarden van de Belgische wetgeving). De gezinsbijslagen worden aan het barema van het verdrag betaald. De zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte valt niet onder de bilaterale overeenkomst.

Ik nam hiervoor contact op met de uitbetaler

Je woont met je gezin in Frankrijk. Vanaf 1 augustus 2021 ben je in Frankrijk met pensioen, waardoor er vanaf dan geen Vlaams Groeipakket meer kan betaald worden.

Aangezien het kind in Tunesië woont, was tot juli 2021 enkel het bedrag van het bilateraal akkoord verschuldigd.

Oorspronkelijk werd in dossier de volledige gezinsbijslag toegekend (8.180,73 EUR) in plaats van de bedragen van het bilateraal akkoord (883,88 EUR). Het verschil werd dan ook teruggevorderd, voor een bedrag van 7.296,85 EUR (8.180,73 EUR - 883,88 EUR = 7.296,85 EUR). Er werd een bedrag van 635,61 EUR ontvangen waardoor het debet nog 6.661,24 EUR bedroeg.

Ook in dossier waarin de gezinsbijslag voor de kinderen en aan werd betaald werd een debet opgemaakt. De maand augustus 2021 werd teruggevorderd vani (473,52 EUR) aangezien er vanaf 1 augustus 2021 geen recht meer was op de Vlaamse gezinsbijslag (gezin woont in Frankrijk).

De saldo's worden aangezuiverd door middel van inhoudingen aan 100% door het kinderbijslagfonds in Frankrijk.

Alhoewel het om een aanzienlijk bedrag gaat, zal je uitbetaler contact opnemen met het kinderbijslagfonds in Frankrijk met de vraag om à rato van 50% in te houden in plaats van 100%.

Ik meen je hiermee voldoende te hebben ingelicht en sluit hiermee mijn tussenkomst af."

6. Beoordeling in rechte:

Voorliggend verzoek is gericht tegen de beslissing van verwerende partij om niet in te gaan op het verzoek om af te zien van de terugvordering daar de goede trouw van verzoeker niet zou kunnen worden weerhouden volgens verwerende partij.

6.1. Toepasselijke wettelijke bepalingen en administratieve onderrichtingen

- Artikel 103, §2 Groeipakketdecreet:

Artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet bepaalt in welke gevallen kan afgezien worden van de terugvordering van onverschuldigd betaalde gezinsbijslagen:

“§2. De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.”

- artikelen 13, 14, 15, 16 BVR Rechten en plichten begunstigden:

De voorwaarden waaronder in uitvoering van voormeld artikel 103, §2 Groeipakketdecreet kan worden afgezien van terugvordering zijn bepaald in de artikelen 13, 14, 15, 16 BVR Rechten en plichten begunstigden²:

Artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt

² BVR van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Rechten en plichten begunstigden).

afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag."

Artikel 14 BVR Rechten en plichten begunstigden:

"De uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van een onverschuldigd betaald bedrag van minder dan vijftig euro als het bedrag niet teruggevorderd kan worden via inhoudingen op later verschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid."

Artikel 15 Rechten en plichten begunstigden:

"De uitbetalingsactor verzaakt ambtshalve aan de terugvordering als het bedrag kleiner is dan 200 euro, wanneer de terugvordering overeenkomstig artikel 103, §1, lid 2 dient te worden uitgevoerd."

Artikel 16 BVR Rechten en plichten begunstigden:

"De uitbetalingsactor kan niet afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag, conform artikel 13 tot en met 15, als het terug te vorderen bedrag te wijten is aan vastgestelde fraude in hoofde door de schuldenaar."

- de **Bisnota** aan de leden van de Vlaamse Regering bevat de volgende toelichting betreffende voormeld **artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden**:

"Op basis van artikel 103, §2, van het Groeipakketdecreet, worden in dit artikel de bijkomende voorwaarden voor het afzien van de terugvordering van onverschuldigde betalingen verder uitgewerkt. Met dit artikel wordt de huidige procedure gebaseerd op de Circulaire Omzendbrief 1346 verder gezet. Zo kan de uitbetalingsactor afzien van de terugvordering van een onverschuldigde betaling op vraag van de schuldenaar wanneer deze te goeder trouw is."

- bij de **Toelichtingsnota nr. 19 van 18 mei 2021** (aangepaste versie van 26 oktober 2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket werden de volgende administratieve onderrichtingen gegeven aan de uitbetalingsactoren:

“5.3 Afzien van terugvordering op vraag van de ontvanger

De ontvanger aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dergelijk verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de ontvanger met daarbij een formulier waarop de ontvanger de bestaansmiddelen van zijn gezin kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan toevoegen.

Het is op basis van dit formulier dat de uitbetalingsactor beslist of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet. De informatie waarover de uitbetalingsactor reeds beschikt, moeten niet opnieuw worden aangeleverd.

Het verzoek kan alleen ingewilligd worden als de ontvanger:

- te goeder trouw is én;*
- zich in een onzekere financiële situatie bevindt.*

5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.*

5.3.2. Zich in een onzekere financiële situatie bevinden

De onzekere financiële situatie van de ontvanger moet een duurzaam karakter vertonen. Dit

duurzaam karakter blijkt uit de bewijsstukken die aantonen dat de bestaansmiddelen van het gezin van de ontvanger ³⁴ tijdens zes opeenvolgende maanden voorafgaand aan het verzoek⁵ om van de terugvordering af te zien onder de maximumgrens liggen. Op basis van deze gegevens wordt het gemiddelde van de bestaansmiddelen bepaald. Dit bedrag geldt als het basisbedrag om na te gaan of er al dan niet (gradueel) van de terugvordering kan worden afgezien.

Op dit basisbedrag wordt een forfaitaire vermindering toegepast voor:

- de echtgenoot/echtgenote van de ontvanger én;
- de persoon met wie de ontvanger wettelijk samenwoont én;
- de persoon met wie de ontvanger een feitelijk gezin vormt⁶ én;
- voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt.

Het bedrag dat wordt bekomen door het basisbedrag te verminderen met de totale forfaitaire vermindering wordt vergeleken met het minimumgrensbedrag en het maximumgrensbedrag. Indien het bekomen bedrag zich bevindt onder de minimumgrens dan wordt er van terugvordering afgezien, op voorwaarde dat de ontvanger te goeder trouw is. Indien het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt, dan kan de uitbetalingsactor niet afzien van de terugvordering. Bevindt het bekomen bedrag zich tussen de minimumgrens en de maximumgrens, dan kan de uitbetalingsactor gradueel afzien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. Bij twijfel kunnen de bestaansmiddelen van het gezin van de ontvanger door een gezinsinspecteur worden gecontroleerd.

Dergelijke controle door de gezinsinspecteur is niet nodig wanneer het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt.

<u>Bestaansmiddelen per maand⁷</u>	<u>Percentage dat NIET Teruggevorderd wordt</u>
tot 1.150,56 EUR	100%
tot 1.214,48 EUR	90%
tot 1.278,41 EUR	80%
tot 1.342,33 EUR	70%
tot 1.406,25 EUR	60%
tot 1.470,18 EUR	50%
tot 1.534,10 EUR	40%
tot 1.598,02 EUR	30%

³ Als bestaansmiddelen worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen (artikel 13, lid 5, Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid).

⁴ Het gezin van de ontvanger wordt bepaald op grond van artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag. Zie hiervoor ook Toelichtingsnota 8 van 3 december 2019 – Vaststelling en de betaling van sociale toeslagen.

⁵ Indien het verzoek in oktober 2020 wordt ontvangen, moet de ontvanger zijn inkomsten van 6 opeenvolgende maanden, voorafgaand de maand oktober, bewijzen: dus voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2020.

⁶ Zie artikel 1,2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.

⁷ Hierna vindt u de bedragen die vanaf 01/09/2020 van toepassing zijn. Deze bedragen zullen in principe jaarlijks op 1 september met 2% stijgen.

tot 1.661,95 EUR	20%
tot 1.725,84 EUR	10%
meer dan 1.725,84 EUR	0%
AFTREK <i>Forfaitaire vermindering voor de echtgeno(o)t(e), wettelijk samenwonende partner of persoon met wie de ontvanger een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat gezinsbijslag ontvangt.</i>	233 EUR/persoon

Tenslotte wordt het KI gewogen conform artikel 12, lid 2, BVR tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag om te bepalen of de begunstigde in aanmerking komt om van de terugvordering af te zien.”

6.2. Toegepast op het voorliggende verzoek

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat de aanvraag om af te zien van terugvordering betrekking heeft op een onverschuldigd bedrag ten bedrage van 7.296,85 EUR.

Gelet op het bedrag van het debet zijn de voormelde artikelen 14 en 15 BVR Rechten en plichten begunstigden (kwijschelding van geringe bedragen) in casu niet van toepassing. Ook artikel 16 BVR Rechten en plichten begunstigden (onmogelijkheid van kwijschelding ingeval van fraude) blijkt niet van toepassing te zijn: de verwerende partij maakt hier alleszins geen melding van, vermeldde in de terugvorderingsbrief niet de vijfjarige verjaringstermijn van toepassing bij fraude en ging over tot een onderzoek van de aanvraag gesitueerd binnen voormeld artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden.

De Geschillencommissie dient derhalve te onderzoeken of het verzoek om af te zien van terugvordering dat de verzoeker richtte aan de verwerende partij, al dan niet kan ingewilligd worden naargelang aan de voorwaarden vermeld in artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden is voldaan.

6.2.1. Recent gewijzigde regelgeving

De Geschillencommissie stelt vast dat artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden recent werd gewijzigd⁸. Meer bepaald werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 13, derde lid werd vervangen door wat volgt:
“In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.”;
- tussen het derde en het vierde lid, werd een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in

⁸ Cf. artikel 20 van het Besluit d.d. 11 februari 2022 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 15.03.2022, in werking getreden op 25.03.2022).

bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.”;

De Geschillencommissie stelt evenwel vast dat de aanvraag om af te zien van terugvordering van de verzoeker d.d. 04.02.2022 dateert van voor deze regelgevende wijziging, zodat de aanvraag a priori dient te worden beoordeeld in het licht van de op het ogenblik van de aanvraag geldende regelgeving, behoudens andersluidende administratieve onderrichtingen (welke momenteel nog niet gepubliceerd werden door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

6.2.2. In casu

De Geschillencommissie stelt de volgende ontstaansbasis vast inzake de betwisting tussen de partijen.

Per e-mail d.d. 18.02.2020 meldde de verwerende partij de goede ontvangst van het formulier BE-TN400 en vroeg zij aan verzoeker de situatie te verduidelijken:

“Het opgestuurde document BE-TN400 werd niet correct ingevuld. Bij punt C werd niet ingevuld voor welke kinderen in Tunesië kinderbijslag werd aangevraagd. Gelieve ons ook de situatie te verduidelijken. Volgens het formulier E401 dat werd ingevuld door het gemeente bestuur in Frankrijk verblijft het kind nog steeds in uw gezin. Dit lijkt ons niet mogelijk aangezien hij in Tunesië studeert. Wij verzoeken u dan ook ons te laten weten waar het kind juist verblijft (juiste adres), door wie het wordt opgevoed en sedert wanneer.”.

De verwerende partij licht voormelde situatie als volgt toe in haar standpunt:

“(...) Betrokkene stelt dat hij de uitbetalingsactor op de hoogte bracht van het feit dat in Tunesië verbleef. (zie E402 bijlage bij het verzoekschrift).

In februari 2020 ontvangen wij deze E402 waaruit blijkt dat in Tunesië studeert.

Bij de aanvraag dd maart 2019 heeft hij ons niet op de hoogte gebracht dat in Tunesië verbleef. Pas in februari 2020 ontvangen wij een E402 die door een Tunesische school is ingevuld.

Op de E401 en P12 maakt de geen melding dat zijn zoon in Tunesië verblijft. Ook niet op de documenten die wij na februari 2020 ontvingen. Deze documenten werden bijgevoegd bij onze mail van 10.06.2022.

(...) Ten onrechte betaalde gezinsbijslag moet teruggevorderd worden, zelfs wanneer de sociaal verzekerde ten onrechte de gezinsbijslag ten gevolge van een fout van de uitbetaler. Voor de terugvordering van de onverschuldigde bedragen geldt een verjaringstermijn van 3 jaar.

(...) Zoals uit het voorgaande blijkt heeft betrokkene pas in februari 2020 de uitbetalingsactor op de hoogte gebracht van de verblijfsplaats van Aangezien wij voor de kwijtschelding van de schuld, het debet in zijn geheel moeten beschouwen, kunnen wij niet stellen dat betrokkene ter goede trouw was, aangezien een onvolledige verklaring heeft afgelegd in februari 2019.”.

Uit de argumentatie namens verzoeker blijkt het volgende:

“(...) pour faire suite au courrier reçu nous souhaitons porter à votre attention que a fourni chaque année à le certificat de scolarité de son fils en Tunisie depuis 2018.

En effet le certificat devait être fourni pour obtenir le paiement.

Par ailleurs il complétait également le formulaire E402 dans lequel il indiquait bien que son fils était en Tunisie.

Il n'a pas retrouvé la copie du document envoyé en 2018 mais peut fournir celle de 2019. Cela montre bien que se trompe lorsqu'ils déclarent ne jamais avoir été informés de la présence d'..... en Tunisie. C'est pourquoi voudrait que sa bonne foi soit reconnue.

Je vous joins la copie du formulaire E402 qu'il a en sa possession ainsi que les certificats de scolarité qu'il a envoyé chaque année depuis 2018. (...)

Op basis van de beschikbare formulieren stelt de Geschillencommissie vast dat voor de periode 07/2018 tot 09/2020 steeds op de formulieren bij de gezinssamenstelling de zoon door de gemeentelijke diensten van (Frankrijk) werd vermeld.

De Geschillencommissie stelt vast dat volgens de beschikbare gegevens in de databank KRING de verzoeker sinds 10.09.2018 gedomicilieerd is te (Frankrijk). Verzoeker is er gedomicilieerd samen met zijn vrouw, mevrouw, en hun kinderen: (°2001), (°2012) en (°2014).

De Geschillencommissie begrijpt hieruit dat de gezinssamenstelling die werd geattesteerd door de gemeentelijke diensten derhalve coherent was met de officiële domiciliegegevens waarbij zoon tijdens zijn studies in Tunesië, in Frankrijk gedomicilieerd bleef bij de verzoeker. Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij in februari 2020 de verzoeker bijkomend is beginnen te bevragen over het verblijf van Verwerende partij stelt pas vanaf dan in kennis te zijn gesteld door verzoeker dat in Tunesië verbleef. Verzoeker verwijst naar het formulier E402 van 2019 waarop de aanwezigheid van in Tunesië werd meegedeeld (cf. verzoeker stelt hetzelfde voor 2018 maar heeft geen kopie bewaard van het formulier) en stelt ook steeds tijdens de afgelopen jaren de schoolcertificaten van de Tunesische school te hebben bezorgd aan de verwerende partij.

De Geschillencommissie dient deze vaststellingen te toetsen aan het criterium *'het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft'* om te beoordelen of er al dan niet kan verzaakt worden aan de terugvordering.

Cf. Artikel 13, tweede en derde lid BVR Rechten en Plichten Begunstigde:

"Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

1° te goeder trouw zijn;

2° zich in een onzekere financiële situatie bevinden.

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft."

De Geschillencommissie stelt vast dat er vanaf 15 januari 2020 een eerste aanwijzing was dat het kind in Tunesië verbleef terwijl betrokkene voordien dit niet had aangegeven op de formulieren. De Geschillencommissie meent dan ook dat voor elke betaling door de verwerende partij gedaan na die datum, de goede trouw van de verzoeker in aanmerking dient te worden genomen. In het licht hiervan dient de verwerende partij over te gaan tot een onderzoek om na te gaan of ook aan de financiële voorwaarden is voldaan om af te zien van de terugvordering. Wat betreft het financieel

onderzoek vestigt de Geschillencommissie de aandacht van verwerende partij op de stukken die de verzoeker bezorgde (o.m. bewijs pensioengerechtigde, attest CAF, huisvestingskost).

In de mate dat niet zou zijn voldaan aan de financiële voorwaarden, stelt de Geschillencommissie wel vast dat de verwerende partij reeds akkoord gegaan was om de inhoudingen te verrichtingen aan 50% in plaats van aan 100% (cf. antwoord Klachten- en bemiddelingsdienst Agentschap Uitbetaling Groeipakket: *“De saldo's worden aangezuiverd door middel van inhoudingen aan 100% door het kinderbijslagfonds in Frankrijk. Alhoewel het om een aanzienlijk bedrag gaat, zal je uitbetaler contact opnemen met het kinderbijslagfonds in Frankrijk met de vraag om à rato van 50% in te houden in plaats van 100%. ”*).

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoeker ontvankelijk is en **gegrond** in die zin dat de Geschillencommissie vaststelt dat er vanaf 15 januari 2020 een eerste aanwijzing was dat het kind in Tunesië verbleef terwijl betrokkene voordien dit niet had aangegeven op de formulieren. De Geschillencommissie meent dan ook dat voor elke betaling door de verwerende partij gedaan na die datum, de goede trouw van de verzoeker in aanmerking dient te worden genomen. In het licht hiervan dient de verwerende partij over te gaan tot een onderzoek om na te gaan of ook aan de financiële voorwaarden is voldaan om af te zien van de terugvordering. Wat betreft het financieel onderzoek vestigt de Geschillencommissie de aandacht van verwerende partij op de stukken die de verzoeker bezorgde (o.m. bewijs pensioengerechtigde, attest CAF, huisvestingskost).

In de mate dat niet zou zijn voldaan aan de financiële voorwaarden, stelt de Geschillencommissie wel vast dat de verwerende partij reeds akkoord gegaan was om de inhoudingen te verrichten aan 50% in plaats van aan 100%.

Aldus uitgesproken te Brussel op **9 december 2022**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en mevrouw Nele De Blauwe (MyFamily), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

.....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens